

Ἀποψις ἐκ τῶν Ἀλπεων

Ἡ ΘΕΡΜΟΤΗΣ ΤΟΥ ΗΛΙΟΥ

Η θερμότης τὴν ὁποίαν ἐκπέμπει ὁ ἥλιος εἰς τὸ διάστημα, κατὰ δευτερόλεπτον, εἶναι ἴση πρὸς ἐκείνην, ἣ ὁποία θὰ προέκυπτεν ἐκ τῆς καύσεως ἑνδεκα τετρακίς ἑκατομμυρίων ἑξακοσίων χιλιάδων δισεκατομμυρίων τόννων γαιανθράκων, ὁμοῦ καιομένων.

Ἡ θερμότης αὕτη ἀκτινοβολεῖ περίξ τοῦ ἡλίου καθ' ὅλας τὰς διευθύνσεις. Ἡ γῆ ὅμως λαμβάνει ἐλάχιστον μέρος ἐξ αὐτῆς. Ἐὰν φαντασθῶμεν περίξ τοῦ ἡλίου, εἰς τὴν ἀπόστασιν τῆς γῆς, μίαν κοίλην σφαῖραν, εἰς τὸ κέντρον τῆς ὁποίας λάμπει ὁ ἥλιος, ἡ ἐπιφάνεια τῆς σφαίρας θὰ εἶναι δύο δισεκατομμύρια φορές μεγαλητέρα τῆς ὁπῆς, τὴν ὁποίαν κλείει ἡ γῆ ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας ταύτης. Ὁ πλανήτης μας λοιπὸν λαμβάνει τὸ ἕμισυ τοῦ δισεκατομμυρίου τῆς ὅλης ἀκτινοβολίας τοῦ ἡλίου.

Τὸ ἄστρον τῆς ἡμέρας καίει μὲ πῦρ, τὸ ὁποῖον μᾶς φαίνεται ἀνεξάντλητον, αἰώνιον· διότι ἡ ζωὴ ἡμῶν εἶναι σύντομος, ἡ δὲ διάρκεια τοῦ ἡλίου ἀνέρχεται εἰς ἑκατομμύρια ἐτῶν. Ἀλλὰ τὸ πῦρ τοῦτο ἤρχισέ ποτε καὶ ἐπομένως θὰ τελειώσῃ μίαν ἡμέραν. Πόθεν ὅμως προῆλθε; πόθεν συντηρεῖται; ἐὰν ὁ ἥλιος ἀπετελεῖτο ἐξ ἄνθρακος, μόλις θὰ ἔκαιεν ἐπὶ 6,000 ἐτῶν· θὰ εἶχε λοιπὸν σβῆσθῆ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῶν ἱστορικῶν χρόνων μέχρι τοῦδε. Τρεῖς κυρίως αἰτίαι συντηροῦν τὴν θερμότητα τοῦ ἡλίου. Ἡ συστολὴ τῆς ἡλιακῆς σφαίρας, ἡ πτώσις μετεώρων ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς καὶ οἱ χημικοὶ συνδυασμοί. Ἡ πρώτη αἰτία εἶναι ἡ κυριώτερα ὄλων. Πᾶν σῶμα, τὸ ὁποῖον πίπτει, παράγει ποσότητά τινα θερμότητος, ἡ ὁποία εἶναι ἡ αὐτὴ, εἴτε ἀπὸτόμως, εἴτε βαθμηδὸν πέση τὸ σῶμα. Ἐὰν, ὡς εἶναι πιθανόν, ἡ ἡλιακὴ σφαῖρα ἐσχηματίσθη ἐκ συμπυκνώσεως μεγίστης νεφελώδους μάζης, ἡ ὁποία ἐξετείνετο πέραν τῆς τροχιᾶς τοῦ Ποσειδῶνος, ἡ πτώσις τῶν μορίων αὐτῆς, μέχρι τῆς σημερινῆς συμπυκνώσεώς των, παρήγαγε θερμότητα, κατὰ τοὺς σχετικoὺς ὑπολογισμοὺς, 18,000,000 φορές μεγαλητέραν ἐκείνης, τὴν ὁποίαν ὁ ἥλιος ἐκπέμπει ἤδη κατ' ἔτος εἰς τὸ διάστημα. Ἐκ τούτου ἔπεται, ὅτι ὁ ἥλιος ἀπέκτησε διὰ τῆς συμπυκνώσεως ταύτης τὴν δύναμιν 18 ἑκατομμυρίων ἐτῶν σημερινῆς ἀκτινοβολίας. Ἀλλὰ, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς συμπυκνώσεώς του, ἦτο ἀσυγκρίτως μεγαλητέρος καὶ ἠκτινοβόλει διαφοροτρόπως. Ἀφ' ἑτέρου, ἐὰν ὁ ἥλιος ἐξακολουθήσῃ νὰ συμπυκνοῦται, μετὰ πέντε ἑκατομμύρια ἐτῶν ἡ διάμετρος του θὰ γείνη τὸ ἕμισυ τῆς σημερινῆς. Εἰς τὸ μέγεθος αὐτό, ἡ πυκνότης του θὰ εἶναι ὀκταπλασία τῆς σημερινῆς, καὶ θὰ ὑγροποιηθῆ. Τότε ἡ θερμοκρασία του θ' ἀρχίσῃ νὰ πίπτῃ μετὰ δέκα δὲ ἑκατομμύρια ἐτῶν ἡ ἡλιακὴ θερμότης δὲν θὰ εἶναι πλέον ἰκανὴ νὰ συντηρήσῃ τὴν ἐπὶ τῆς γῆς ζωὴν, τοῦλάχιστον ὁποῖαν γνωρίζομεν αὐτὴν σήμερον. Κατὰ τὴν ὑπόθεσιν ταύτην, ἡ ὅλικὴ ζωὴ τοῦ ἡλίου δὲν θὰ ὑπερβῆ τὰ τριάκοντα ἑκατομ. ἐτῶν.

Θὰ ἔλθῃ λοιπὸν ἡμέρα, καθ' ἣν ἡ ἡλιακὴ θερμότης, ἡ ὁποία εἶναι ἡ πηγὴ τῆς υπάρξεως τῶν ζώων καὶ τῶν φυτῶν καὶ ἡ παραγωγικὴ δύναμις πάσης κινήσεως ἐπὶ τῆς γῆς, θ' ἀρχίσῃ νὰ ἐλαττοῦται· ὁ ἥλιος θὰ ἀρχίσῃ νὰ ψύχεται, καὶ ἡ θερμοκρασία τῆς γῆς νὰ καταπίπτῃ. Τὰ κλίματα τῶν διαφόρων τόπων θὰ γείνουν ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον ψυχρά· πολλὰ τῶν δένδρων, πολλὰ τῶν φυτῶν, πολλὰ τῶν ζώων θ' ἀρχίσουν νὰ ἐκλείπουν, ἐνῶ ἄλλα θὰ κατέρχωνται ἀπὸ τῶν βορειοτέρων κλιμάτων πρὸς τὰ μεσημβρινώτερα.

— «Μὴ μὲ παιδεύης περισσότερον, λυπήσου με τὸν δυστυχῆ, ἄλλως τε εἶμαι χαμένος!»

— Δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ μὲ τὸ εἶπης, τῷ ἀπεκρίθη ἐκείνη· τὸ βλέπω, ὅτι εἶσαι χαμένος!

* *

Ὁ κ. Χ... προσέφερε τὴν πρώτην τοῦ ἔτους εἰς φίλνυ τὸν ἐντὸς μιᾶς δουαλέτας τὸν καμβᾶν, τὸ μαλλίον καὶ τὰ λοιπὰ διὰ τὸ κίνημα ἐνὸς ζεύγους παντουφλῶν. Ἡ κυρία μειδιάσασα εἰς τὸ δῶρον·

— Μὲ παρέχετε, τῷ εἶπε φίλε, ὡς παρατηρῶ, ὅλα τὰ μέσα, διὰ νὰ σᾶς δώσω τὰ παπούτσια.

* *

Τὰ ἐβαρέθην ὅλα, ἔλεγε νεάνις τις εἰς τὴν κ. Σοφίαν, καὶ περιπάτους, καὶ θέατρα, καὶ συναναστροφᾶς καὶ τώρα καλογερεύω ἐντὸς τῆς οἰκίας.

— Τὸ γνωρίζω πρὸ πολλοῦ τῇ ἀπεκρίθη αὐτῇ, ὅτι καλοηγεύεται.

* *

Εἰς μίαν αἴθουσαν γίνεται λόγος περὶ μετεμψυχώσεως,

— Ποῦ ξέρετε, λέγει ἓνας κύριος, ἂν ἐγὼ δὲν ἤμην ἔξαφνα ὁ Ναπολεὼν,

-- Κι' ἐγὼ ἂν δὲν ἤμην ἡ λύκαινα ποῦ ἐθήλασεν ὁ Ῥωμῦλος,

— Ἄμ' ἐγὼ, λέγει κάποιος πλούσιος χονδράνθρωπος, ποῖος μὲ βεβαίωσε, ὅτι δὲν εἶμαι ὁ χρυσοῦς μύσχος τῶν Ἑβραίων;

— Ὡ! ἀπαντᾷ κάποιος, αὐτὸ θὰ εἶνε, Σᾶς ἔφυγεν ὁμοῦς ἀπὸ τὸν καιρὸν τὸ χρύσωμα,

Εἰς τὸ αἰώνιον ἐστιατόριον:

— Παιδί, αὐτὸ τὸ ψωμί ποῦ μοῦ ἔφερες θέλει καλὰ δόντια.

Καὶ τὸ παιδί μετὰ μικρὰν σκέψιν:

— Ἐδῶ ἀπέναντι εἶνε ἓνας ὀδοντοϊατρός, ἂν θέλετε...

Γ Ε Ω Π Ο Ν Ι Κ Α

Ταίριασμα τῶν ἐληῶν μὲ μοῦστο.

Μαζεύουν ἄσπρες ἐληές καὶ τὰς βρέχουν μὲ θάλασσα ἕξ ἡμέρας. Ὑστερα τὰς βάνουν μέσα σὲ πιθάρι καὶ χύνουν μοῦστο νωπὸρ δὲν γεμίζουν ὁμοῦς πολὺ τὸ πιθάρι γιὰ νὰ μὴ ξεχειλίση ὁ μοῦστος ἀπάνω στὸ βράσιμό του. Σὲν βράση ὁ μοῦστος χρίζουνε τὸ πιθάρι. Ἄλλοι βάνουν πρῶτα ἓνα ἀπλόχερο ἀλάτι καὶ ὕστερα χύνουν μέσα τὸ μοῦστο καὶ τῆς ἐληές καὶ σὺν βράση ὁ μοῦστος χρίζουν τὸ πιθάρι.

Σιγῆρισμα τῶν ἐληῶν μὲ τσίπουρα.

Νωπὰ τσίπουρα πρὶν ξεραθοῦνε καὶ ἐληές βάλετα μέσα σὲ πίθο τὸ ἓνα ὕστερ' ἀπὸ τ' ἄλλο καὶ ὕστερα χρίσει τὸν πίθο.

Γιὰ τὲς τσακιστὲς ἐληές.

Πᾶρε τὲς πεῖδι γερὲς ἐληές πρὶν ἀρχίσουν νὰ ὀριμάζουν, τσακίσετε πάνω σὲ ξύλο καὶ ρίξτε σὲ ζεστὸ νερό, Βάλετες ὕστερα σὲ κοφίνι καὶ στράγγιστετες καὶ ρίξε ἀπάνω ἀλάτι ὅχι πολὺ τριμμένο. Τὴν ἄλλη μέρα γέμισε τὸ πιθάρι καὶ βάλε μέσα μιὰ φουχτιά ἀλάτι καὶ φράξτετον μὲ κλωνάρια τοῦ μαλάθρου, Ἄλλοι τσακίζουν τὲς ἐληές καὶ ἔχουν τὸυς πυρῆνας τῶν καὶ κουκκίζουν τὲς ἐληές μ' ἀλάτι τριμμένο καὶ κίμινο καὶ κλωνάρια μαλάθρου καὶ βάνουν ὕστερα καλὸ μοῦστο καὶ πωμόνουν τὸν πίθο.

Γιὰ τὲς κολυμβάδες.

Τὲς χονδρὲς ἐληές τὲς λεγόμενες κολυμβάδες, ὅταν ἀρχί-

ζουν νὰ ὀριμάζουν πάρτετες μαζὴ μὲ τὸ κκαδί ποῦ κρέμονται, καὶ πρύσεχε νὰ μὴν τσακισθοῦν σὺν θὰ τῆς βάλῃς σὲ μεγαλιέτερο ἄγγειον. Ὑστερα πλύνετε ἀπὸ λίγες λίγες μὲ κρύο νερό καὶ στέγνωστετες μέσα σὲ πανέριρ στὸν ἴσχιο μιὰ μέρα καὶ γυρίζετε ἀγάλια γιὰ νὰ στ)γνώσουν ὅλες τὸ ἴδιο. Ὑστερα βάλε στὸν πάτο τοῦ ἄγγείου μιὰ φουχτιά ἀλάτι ξηροψημένο καὶ χῦσε καὶ ἀπὸ τὴ δευτέρα ἄρμη 28 λίτρες μὲ ξύδι 1 1/2 λίτρα καὶ βάλε καὶ ἐληές 20 σοινίγια (χοίνικας) καὶ γέμισε τὸ ἄγγειο καὶ κούνιετο. Τὸ ὑγρὸ πρέπει νὰ εἶνε ἄνω ἀπὸ τῆς ἐληές. Ὑστερα σκέπαστετες μὲ μάλαθρο καὶ χρίσει τὸ κάθικο. Εἶπαμε πῶς πρέπει νὰ μπῆ πρῶτα ἡ ἄρμη γιὰ νὰ μὴν τσακίζονται ἡ ἐληές τὸν καιρὸ ποῦ τῆς ρίχνουμε μέσα. Ἄλλοι κόφτουν ἀπὸ τὸ δένδρο τῆς μαζῆ μὲ τὰ μαλακὰ κλωνάρια καὶ τῆς βάνουνε μέσα σὲ κάθικο ποῦ ἔχει τῆς θάλασσας νερό καὶ τῆς ἀφίνουε 5—6 μέρες καὶ ὕστερα τῆς βγάνουε, τῆς βίνουνα μέσα σὲ πιθάρι καὶ μὲ ἄρμη καὶ τὰ χρίζουνε. Ὅλα αὐτὰ γίνονται πρὶν ἔρθουε τὰ χειμωνιάτικα λιποτρόπια.

ΕΚΘΕΣΙΣ ΖΑΠΠΕΙΟΥ

Εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον ἀναγγέλλοντες τὴν ἐναρξιν τῆς Ἐκθέσεως τοῦ Ζαππείου ἐγράψαμεν ὅτι ὑπάρχουσι 250 δηλώσεις συμμετοχῆς μόνον ἐν τῷ κεντρικῷ γραφείῳ μὴ λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὰς ἀναμενομένας ἀθρόας καὶ πολυαριθμούς δηλώσεις ἐξ ἄλλων καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ. Καὶ οὕτω θεωροῦμεν ἐξησφαλισμένην τὴν ἐπιτυχίαν τῆς Ἐκθέσεως.

ΕΠΙΚΑΙΡΑ

Διατρέχομεν ἀκριβῶς τὴν ἐποχὴν τῶν κυνικῶν καυμάτων, κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ ἐξοχὴ ἀναζητεῖται ὡς ὄκσις ἐν ἐρήμῳ.

— Τὰ θερινὰ θέατρα δίνουν καὶ πέρνουν ἐν Ἀθήναις.

— Ἐφέτος ὁ θίασος τοῦ Παντοπούλου καὶ ὁ θίασος τῆς κ. Βερώνη εἶναι τὰ δύο μεγαλότερα κέντρα,

— Ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν ἄρχονται καὶ αἱ παραστάσεις τῆς Νέας Σκηνῆς ἐν τῷ κομφοστάτῳ καὶ νεοδημητῳ θεάτρῳ παρὰ τὴν Ὀμόνοϊαν.

— Δυστυχῶς ἔργα δὲν ὑπάρχουν νέα. Εἶναι ἀξιοσημείωτος ἡ παρατηρουμένη κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη θεατρικὴ στέρωσις.

— Τὰ δύο τρία ἀναβιβασθέντα νέα ἔργα εἶναι κατώτερα πάσης κρίσεως.

— Οἱ «Μυλόπετρες» ἓνα ἀπὸ τὰ καπηλικώτερα ἔργα, τὰ ὁποῖα ἀνεβιβάσθησαν ἐπὶ σκηνῆς καὶ ὁ «Βουλγαροκτόνος» ἓνα ἀπὸ τὰ κουραστικώτερα καὶ σχολαστικώτερα.

— Καὶ ὕστερα ἀναμένομεν τὴν ἀνύψωσιν τοῦ γοήτρου τοῦ ἑλλην. θεάτρου, ἀλλὰ τοῦτο θὰ ἐπιτευχθῆ δι' ἔργων ἀληθινῶν καὶ ἠθοποιῶν εὐφυστέρων καὶ φιλοπόνων.

— Εἰς τὸν δυστυχῆ αὐτὸν τόπον οἱ ἠθοποιοὶ παίζουσι ὅτι κρῖνουν αὐτοὶ καλὸν καὶ εἰς τοῦτο ὀφείλεται ἡ διπλῆ τῶν ἀποτυχία, τῆς ἐκλογῆς καὶ τῆς ἐκτελέσεως, ἐνῶ εἶναι ἀληθὲς ὅτι οἱ ἠθοποιοὶ μας ἠδύνατο ἄλλως ν' ἀναδειχθῶσιν, ἂν δὲν τοῖς ἐπιβάλλεν καὶ ὁ τελευταῖος δημοσιογράφος καὶ δὲν ἐβασίζοντο εἰς μόνην τὴν ἰδικὴν τῶν κρίσιν.